

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. XV. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-idm139972050108016/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

svøber ind over Land, ureder Haaret, saa det tjavser ned i Øjnene og kildrer omkring Næsen. Digtets Menneskepar er den unge Københavnerinde og hendes beundrende Ven. To Menneskebørn, der leger Skjul med hinanden og sig selv og som ved, at de leger. Digtets Stemning er denne mærkelige Svæven mellem drillende Koketteri, Trivialitet, Snakken om alt og ingenting og en dybere Følelse, der hele Tiden er ved at bryde igennem, men som ikke tør, fordi den ikke tager sig selv alvorligt. Det er By og Natur, Raffinement og Umiddelbarhed i eet.

Uden denne Lokalrealisme, løftet op i en mere almen europæisk Form, har Winther givet Billeder af Bymennesker i de større Romancecyklusser og Versfortællinger som »To Cousins«, »Bægeret« og »To Ord«, de to sidste fra en senere Periode. Det er en Kunstgenre, som man den Gang med et karakteristisk Udtryk kaldte Romancer »af Selskabslivet«.

Endelig har Winther i Digtet »Alfens Brud« flyttet Skildringen fra Realismen over i det romantiske Eventyr. Sceneriet skifter mellem et Sommerbillede fra en parklignende Have med et rigt Selskab af kaffedrikkende Herrer og Damer og romantiske Dekorationer af Huler og Grotter. Det virker som digtet over en Bournonvillesk Ballet. Det er en Digtets Drøm om selv i den erotiske Flagreleg at gribe noget varigt og evigt: den rene Skønheds Ide. Alf-hild er Københavnerdigtenes Kvindetype som ren Ide, deres Psyche. En Psyche, hvis Sjæl er dvalebunden, fortabt i sig selv, koket; hvis Hjerte er uden Hængivelse og Varme. En moderne Psyche, af hvilken kun den skønne Form lever.

Det centrale Digt i disse Aars Produktion er Versfortællingen »En Novelle«, der med sit stærke Farvespil i den haarde Overfladeglasur lader en fornemme den personlige, indre Forbrænding, hvoraf det er fremgaaet. Digtet er helt bygget over Modsætningen mellem *Staden* og *Landet*. Dets Billedrække er som spændt ud over denne Modsætning. De to Livsformer, der i de københavnske Sommerdigte indgik